

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacer Recessus Sive Exercitia Spiritualia Ad Mentem &
Methodum S. P. Ignatii**

Nepveu, François

Ingolstadii, 1701

VD18 12305014

Consideratio VIII. De cura, qua quis affectum in se dominantem, sive
vitium particulare expugnare debet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59599)

usurpata! Non est, nisi verus Christianus, qui illam possideat; & qui illam non habet, Christianus non est. Tu solus es, Domine, qui tuô nobis exemplô illam demonstrâsti: tu solus nobis poteris suppeditare vires, quibus illam imitemur. Has à te peto, Domine, quia hoc ipso exemplo, quod mihi dedisti, promeritus es mihi gratiam illam imitandi.

Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde. Matth. 11.

In patientia vestra possidebitis animas vestras. Luc. 21.

Mansuetis dabit gratiam Proverb. 3.

CONSIDERAT. VIII.

De cura, qua quis affectum in se dominantem, sive vitium particulare expugnare debet.

I. PAUCI sunt, quibus non aliquis affectus, sive vitium aliquod par-

particulare dominetur; ex quo velut ex fonte defectus plerique, quos committunt, vel certè majores promanant. Etiam qui vitam religiosam & moderatam ducunt, non sunt inde exempti. Et hic affectus dominans præcipuum ponit obstaculum ipsorum saluti & perfectioni, quam DEUS intendebat.

II. Permagni interest, ut dominans hæc affectio bene cognoscatur: quia uniuscujusque plurimum refert, ut, si se salvum cupit, illam omni studiò oppugnet; nec enim oppugnari poterit, nisi cognoscatur. Sed perquam difficile est in ejus notitiam pervenire: nisi enim nos in defectus valde notabiles propellat, facilè se ita celat, ut non sentiatur; & si jam profundas in nobis radices egerit, plerunque excæcat, & impedit, ne videamus errores, quibus nos implicuit, aut certè ne satis advertamus ad mala, quæ inde sequuntur.

III. Nullum tempus aptius est cognoscendo dominanti huic vitio, quam quod sacro recessui dāmus. 1. Quia multitudo & molestia negotiorum tunc non ita dissipat animum, & strepentium circa nos creaturarum tumultus non ita obtundit visum & auditum, ut non videamus, & intelligamus affectionum intra nos pugnantium strepitum & perniciosam licentiam. 2. Necessitas, inspiciendi nosmet ipsos, quam sanctum hoc exercitium nobis imponit, & frequentia examina, quibus nos excutimus, facile ostendunt, quo loco maximè debiles, & insidiantium hostium oppugnationi obnoxii sumus. Difficile enim videtur, ut, qui conscientiam suam seriò perscrutatur, & diligenti examine in peccata sua inquirat, quò illa generali Confessione expiet (quæ plerunque hoc tempore fieri solet) non possit præcipuum defectuum suorum fontem detegere. Deinde

de DEUS ipse, ut vim, quam hac à creatis omnibus separatione nobis ipsis inferimus, remuneretur, mentem nostram irradiat, ut vitium, quod nostræ salutis potissimum obicem ponit, deprehendamus.

IV. Quia pauci sunt, qui uno tantum vitio dominante laborent, & qui, factâ inquisitione, non plura detegant, quæ simul omnia, uno impetu, minus fortiter & inutili successu oppugnarentur; ideo consultum omnino est, ut regulas electionis, nuper à nobis explicatas, adhibeamus, quibus unum eligamus, cum quo congrediamur. Securior enim longè & facilius est cum uno hoste pugna, atque certior victoria, quia bellum fortiùs inferitur.

V. Dux igitur vel tres proponendæ sunt periculosiores animi affectiones, quas deprehendisti potentiùs cordi tuo dominari; & exordiô à prima captô, videndum, quinam sint perniciosi illius partus,

tus , quæque mala ex illa oriri possint : quod facile assequeris , si observes , in quas cogitationes , in quæ verba , in quæ opera , in quos defectus te agere soleat , cum respectu DEI & tuorum Superiorum , tum respectu æqualium , inferiorum , & tui ipsius ; omnibus enim tuis actionibus , omnibus cogitationibus & consiliis se immiscet . Oportet insuper explorare , quam in te potestatem jam sibi comparaverit malus iste habitus : quod colligere licebit ex longitudine temporis , quo te infestat , ex frequentia insultuum , ex augmento virium , ex efficacia , aut inutilitate mediocorum , quæ ad illum destruendum applicasti , ex occasionibus , in quibus te abripi passus es , ex consortio illorum , cum quibus vixisti , ex officiis & muneribus , quibus functus es .

VI. Consideranda etiam pericula sunt , in quæ te dominans hæc animi affectio conjicere potest :

non

non in genere tantum, sed reflexa ad te ipsum singulari indagine, & ad tuum temperamentum, ad tuas inclinationes, ad tuam ætatem, ad tuum statum, ad tuum officium, ad occasiones, in quibus te offensæ Divinæ exponunt. Hæc autem pericula facile te eò devolvent, ut aut gratiam Dei perdas, aut curam salutis tuæ negligenter geras, aut Divinæ de tuo profectu dispositioni resistas, aut nunquam ad gradum perfectionis à Deo tibi præfixum enitaris, aut Dei, suæ per te gloriæ procurandæ, consilium eludas.

VII. Facto in hunc modum examine de primo malitioso habitu, aut perniciofa animi affectione, & notatis defectibus, in quos te præcipitat; malis effectibus, quos in te progignit; periculis, quibus te objicit, gressum ad secundam & tertiam perversam affectionem, movebis. Quibus inter se comparatis, facile cognosces, quænam sit
il-

illa, quæ te ad plures majoresque defectus committendos impellit, quæque plura post se mala trahit, & in qua reprimenda majorem tu repugnantiam sentis. Contra hanc tibi vel maximè insurgendum, pugnandumque erit, præsertim si advertas ex illa, velut ex suo fonte, reliqua vitia, quæ in te regnant, profluere.

VIII. Cognita ita dominante passione, accingere te quamprimum debes ad illam omnibus viribus expugnandam, perinde ac si nullam aliam debellandam haberes: quapropter diligenter prospicies de mediis necessariis; quibus fideliter & constanter utaris, cum inde dependeat totius pugnae successus. Duo autem sunt mediolorum genera: alia universalia, particularia alia.

IX. Media generalia sunt, præsentia DEI, meditatio, oratio, sacra lectio, preces jaculatoriæ, examen conscientia, usus Sacramen-

mentorū , opera misericordiæ ,
sui domandi studium. Appellan-
tur generalia , quia ad extirpanda
omnia vitia , & ad comparandas
virtutes omnes sunt idonea. Fiunt
tamen aliquo modo particularia ,
dum ad expugnandum certum vi-
tium , aut acquirendam virtutem
certam applicantur. Sic itaque ac-
cipitur pro sacra lectione aliquis
Tractatus , qui naturam vitii , quod
quis evellere , aut virtutis , quam
quis sibi comparare desiderat , uti
& apta ad hanc inferendam , & il-
lud eradicandum media oculis &
menti probè subjiciat. Eundem
ad scopum diriguntur meditatio-
nes , orationes , preces jaculato-
riæ , piæ aspirationes , omnia bona
opera , omnes corporis afflictatio-
nes , & denique examen conscien-
tiæ , in quo singulariter ad hujus-
modi defectus attenditur , de iis
concepitur dolor magis vivus ac se-
rius , in juncta etiam rigidiorè pæ-
na.

X. Media particularia sunt. 1. Exercitium actuum internorum virtutis, vitio illi, quod expugnare conaris, contrariæ. Ut autem hi actus efficaces fiant, necesse est, eos frequentes & fervidos esse, ac semper dirigi ad extirpationem vitii, quod subactum cupis. 2. Exercitium actuum exteriorum hujus ipsius Virtutis. Multum etiam isti profunt ad exercendam cum facilitate virtutem; quia violentia ipsa, quam in illorum exercitio nobis inferimus, attrahit necessariam nobis Dei gratiam. 3. Exacta notitia vitii, quod invadimus, & virtutis oppositæ. Hæc notitia acquiritur ex lectione boni Auctoris, qui de illo tractat, & consideratione illorum, quæ in hoc conflictu accidere solent. 4. Cura magna prævidendi tempore matutino occasiones omnes, quæ nobis occurrere, & causa lapsus esse possunt, ut ita prævenire valeamus. 5. Fidele & diligens studium faciendi

exa-

examen particulare eo modo ,
quem in secunda Consideratione
explicavimus.

XI. Unum ex præstantissimis
motivis particularibus est , ut quis
quot mensibus diem seligat , quo
statum suum internū examinet , &
videat , quem progressum hauserit
in oppugnatione vitii , quod supe-
rare , & exercitio virtutis , quam sibi
conciliare intendit. En metho-
dum , quæ observari poterit. 1. Ve-
speri præparabis te visitando SS.
Sacramentum , & exercendo ali-
quem Pœnitentiæ actum. 2. Manè
meditaberis de virtute , quam asse-
qui cupis , aut quæ vitio , quod op-
primere cogitas , maximè repu-
gnat ; & in hac ipsa meditatione
recoles breviter motiva præcipua ,
quæ te impellere poterunt ad fugi-
endum hoc vitium , aut exercen-
dam hanc virtutem , & vel maximè
ad obedientiam præstandam in spi-
rationibus Divinis , quas in exer-
citio hujus virtutis DEUS immittit ,
ut

ut nos magis magisque animet.

XII. Post meditationem una alterave horâ scrutaberis cor tuum, & videbis 1. Utrum fervor ille, quo hanc pugnam auspicatus es, non nihil intepuerit: an verò antiquum desiderium, acquirendæ hujus virtutis adhuc in te sentias; cum ab efficacia hujus desiderii totius conflictûs dependeat successus. 2. Examinabis te primò, qua fidelitate usus sis mediis generalibus, percurrendo unum post alterum: deinde quomodo adhibueris media particularia, præcipuè examen particulare, & exercitium actuum tam internorum quàm externorum: denique indagabis in defectus principales, quos commisisti, quosque annotare debuisti, & quanta facilitate in illos prolapsus sis. 3. Unam hebdomadam comparabis cum altera, ut de tuo progressu ferre judicium possis. 4. Si te profecisse advertes, gratias ages DEO, & te ipsum hoc profe-

Et

Et
vo
li
Q
te
tib
dit
ni
ip
bis
tio
lo
vo
pu
cra
ps
un
fir

Ex

De

etu excitabis, ut majori non fer-
 vore progrediaris, sequendo fide-
 liter DEI gratiam, quæ te urget. 5.
 Quod si deprehendas, retrocessisse
 te, non despondebis animum, sed
 tibi, tuæque industriæ, & mediis
 diffides, & coniecta in DEUM om-
 ni fiducia, debita cum humilitate
 ipsius gratiam instanter implora-
 bis, & in originem hujus cuncta-
 tionis inquires, ut tempestivè ma-
 lo mederi possis. Tum novo fer-
 vore, perinde ac si nunc inciperes,
 pugnam restaurabis, & in SS. Sa-
 cramento adorabis Dominum, i-
 psûmque precaberis, ut pium tu-
 um propositum approbet, & con-
 firmet.

LECTIO

Pro Octavo Die.

Ex S. Script. Cap. XLII. Isa. & Cap. III.
 ad Coloss.

De Imit. Christi. Cap. IX. & XIX. Lib. III.
 Ex

Ex Duce Peccat. Lud. Granat. Cap. XVI. &
XVII. Lib. III.

Ex P. Rodriq. Cap. XI. Tract. III. Part. I.
Cap. XI. & XII. Tract. de Fraternali
Charit. Part. I. & Cap. X. Tract. I.
Part. III.

DIES

tut
ad
& f
no
ta p
fide
pfo
& a
illa
Tro
Pass
I
que
S
—
M
D
Pe